

URI BATEKO ORDU LARRIA.

¿Ez dantzuzue sutunpen otsa
 Mingotz garratza?
 ¿Ez dakutsue ikaraz
 Lurra guztia dardaraz?

 ¿Ez aldozue entzuten emen
 Zelan datorren
 Tronpet-otsen durundua,
 Zein dan gerrako soñua?

 Jende pillo batan deadarrez,
 Asko negarrez,
 Okerren emakumeak
 Eurai eldurik umeak.
 ¡A! egi-egiaz dago esana,
 Bazetozala,
 Arrotzak gure lurrera,
 Danok menpean artzera.
 Ia nik beintzat dot sinisturik,
 Au ikusirik,
 Mugatik dirala pasa,
 Laster dirala onuntza.
 ¡Ara!... agura zar bat miñduta!
 Guri uluka:
 «Erdue gazte ta zarrak,
 »Dandanak artzera armak.
 »¡Milla arrayoa! ez ikaratu!
 »Ill edo goitu
 »Bear da arerioa,
 »Naiz izan demonioa.....»
 Ta or zelan diran trincherak
 Berealase, (bete,
 Jende gazte armaduaz,
 Ekin nayan amorruez.
 Muru sendoaz barriz erria
 Dago ichia,

Ez daukagu ardurarik,
 Etsairik okerrenenik
 Garealako gaur illgo emen,
 Emon baño len
 Iñori gure erria,
 Kutun aiñ maitagarria.
 Alperrik daukez buruak zurrak,
 Astiñ muturrak,
 Guk bere erkiñaguak
 Ez doguz mutur-buruak.
 Alperrik datoz erabagirik,
 Amorraturik,
 Arrapetako ustean
 Uri au beingo batean.

 Ez da ardura, bardiñ eundaka;
 Zeinda millaka,
 Badatoz bere milloiak,
 Gizonen orde z legoiak.
 Zeiñbat geyago datorkigula,
 Guk ori gura,
 Emon daiegun saria
 Daukena irabazia.

 Ez dira agiri ¿nun ete dira
 Ainbeste milla?
 Zer ete dabe legoiak
 Isillduteko orroiak?....
 ¡A! jakin dabe gure agiñak
 Dirala miñak,
 Apaldurik belarriak,
 Aruntz jarririk begiak,
 Igeska doaz guztiak.

¿Nozko dozuez musikariak
 Soñu-jokiak
 Bizi zoliak?
 Urten zaiteze bertatik,
 Zabiltze kaleetatik,
 Uri barru ta kanpotik.
 Pasko-goisa duiñ alegerea
 Da gaur gurea,
 Pare bagea;
 Dabiltz chimistaz kanpaiak,
 Inok bultzatu bagiak,
 ¡O! zeñ mirari aundiak!
 Izarretara dira iguak
 Echapleruak,
 Emen sutuak,
 Kontetan dabe zeruan,
 Zer gertatu dan soruan,
 Usterik etzan orduan.
 Argizko lora ¡O! zeñ zuriak!
 ¡Urdiñ gorriak!
 Berde oriak!
 Polito polito beera,
 Jatsiten dira lurrera,
 Barri onak emotera.
 Pozarren dira andrak erotu,
 Edo zoratu,
 Batzuk geisotu,
 Atsegiñez gañeztuak,
 Agurak eta atsuak,
 Dantzan dabiltz gastetuak.
 Ordu char baten ondoan alan,
 Ez dakit zelan,
 Etorria dan,
 Illentzat biztugarria,
 Larrien nasai aldia,
 Libertade aiñ aundia.
 Dana da oraiñ soñu jotea,
 ¡Ay! eleisea!
 Argiz betea!
 Ikusteko dago duiña,

Altaran Ama Birjiña,
 Zeru lurren Erregiña.
 Goazen guztiok agurtutera,
 Ama ederra,
 Dalako bera,
 Guretzako anparoa,
 Oraiñ len ta betikoa,
 Maria loi bagakoa.
 Bere oiñetan auspez etzunik,
 Makur makurrik,
 Umill umillik,
 Emon daioGUN biotza,
 Arimea ta gorputza,
 Kantau asko alabantza.

.....

 Gloria zuri eta eskerrak,
 Ama eta Donzellea,
 Zara parerik bagea,
 Garailari eskergea,
 Uri onentzat beti zaitugu,
 ¡O! Maria, zu jaubea!
 Gloria zuri Jaungoikoaren,
 Ama, alaba, esposea,
 Kristau erriko ondea,
 Eta euren jagolea,
 Arerio ta etsai zitalen,
 Bildur ta usatzallea.
 Gloria zuri gure uriak;
 Emoten deutsu Andria;
 Aurkitzen danak larria
 Zugan dauka pozgarria,
 Agaitik zaitu mundu guztiak,
 Laztan ta maitagarria.
 Gloria zuri mundua ez eze,
 Infernu goitutzallea,
 Guretzat nasaitzallea,
 Premiñan laguntzallea,
 Ordu estu ta larrietatik
 Zachakuz libratzallea.

FELIPE ARRESE ETA BEITIA.

